

Djordje Balasevic

Provincijalka

Rekli su mi da je dosla
Iz provincije
Strpavsi u kofer snove
I ambicije

Drug je studirao sa njom
Pa smo se najzad sreli ona i ja -
Shvatih: Boze, ovo je sazvezdje
Za nju provincija

Srce stade kao dete
Da se otima
Trazili smo se
Po prethodnim zivotima

Ostavih iza sebe svet zablude
Promasaje koji tise
Prosto, lako,
K'o neko beznacajno pristaniste

O, da mi je da se
jos samo jednom zaljubim
Opet bih uzeo kostim
vecnog decaka
I opet bih smislio
kako da prodangubim
Dok ona ne sleti
niz hodnik studenjaka

Gorda, naspram podsmeha
I spletki poslednjih

Usamljeni galeb
Iznad mora osrednjih

Reci bi sve pokvarile
Samo sve cutke
Pokraj mene stisla
Sami, svoji, izbeglice iz besmisla

O, da mi je da se
jos samo jednom zaljubim
Opet bih gledao
niz kej kao niz prugu
I opet bih znao
da se u oblak zadubim
I cekao bih samo nju,
ni jednu drugu

Napisi mi pesmu, mazila se je
Nisam znao da li cu umeti
Reci jesu moje igracke,
cakle mi se u glavi
Kao oni sareni staklici kaleidoskopa
I - svaki put mi druga slika
u ocima kad zazmurim
Aliâ€!postoje u nama neke
neprevodive dubine
Postoje u nama neke stvari
neprevodive u reci
Ne znam....

Napisi mi pesmu, molila je
I nisam znao da li cu umeti
Voleo sam ju tako lako
A tako sam tesko to znao da pokazem
A, onda odjednom raspored
madeza na njenim ledjima

Kao tajna mapa pokazao mi je
U koju zvezdu treba da se
zagledam, i - tako
Eto ti pesma, ludo jedna...